

Bojová činnost letecké armády ve frontové útočné operaci

Plukovník Pravoslav Kalický

Frontové útočné operace v počátečním období války jsou plánovány a vedeny za rozsáhlého použití jaderných zbraní, raket, letectva a vzdušných výsadků.

Použití těchto prostředků druhů vojsk umožňuje dosahovat vysokého tempa útočných operací a splnit úkoly v krátkých časových úsecích. Zavedení raket do výzbroje armád zvyšuje palebnou sílu vojsk a umožňuje lépe využít manévry palbou. Soudobé frontové letectvo, vyzbrojené nadzvukovými letouny a raketami „vzduch-zem“ a „vzduch-vzduch“, zůstává i nadále jedním z rozhodujících prostředků podpory a ochrany pozemních vojsk. Je tomu tak proto, že v podmínkách vysokých temp operace je to právě letectvo, vyznačující se velkou manévrovací schopností a palebnou silou, které je schopno řešit rychle vzniklé situace ve prospěch pozemních vojsk. Rozsáhlé použití vzdušných výsadků význam letectva ještě podtrhuje. Zavedení a použití raket, jakož i význam operačních záloh, klade rovněž mnohem vyšší požadavky na vzdušný průzkum. Nasycení operačního prostoru a bojiště raketovými jadernými prostředky různých typů a určení zvyšuje význam úderného letectva (SBOL a BOL), jako účinného prostředku pro jejich ničení.

V podmínkách frontových operací mohou protiletadlové řízené střely vzhledem k možnostem manévru a takticko-technickým charakteristikám spolehlivě zabezpečit ochranu pozemních vojsk před údery ze vzduchu jen v těsné součinnosti se stíhacím letectvem spolu s pl raketami má tedy ve frontové útočné operaci rovnocenné místo i stíhací letectvo, zvláště stíhací letectvo vyzbrojené raketami „vzduch-vzduch“.

Úloha a místo letecké armády v sestavě frontu

Frontové letectvo organizované v leteckou armádu je podřízeno přímo veliteli frontu. V operační sestavě frontu jsou svazky a útvary LA rozmístěny v celém pásmu frontu a VS LA je součástí VS frontu.

Soudobá LA může mít ve svém složení dvě sld, 2—3 sbold, 1 bold, 1—2 pzl, 1—2 dpzl, 2—3 dvlp (dzlp) a jeden spojovací letecký pluk. Mimo to má LA svůj týl s odpovídajícími týlovými útvary a zařízeními a s leteckými stavebními prapory pro výstavbu letišť nebo pro úpravu letišť, dobytých na nepříteli. Počet svazků a útvarů LA ne-

musí být stejný, bude závislý na složení frontu a na jeho úkolech.

V soudobých podmínkách není LA určena k samostatné vzdušné operaci, ale její operační a bojové použití je úzce spjato s činností frontu a vševojskových armád v operaci. Tato okolnost však nijak nezmenšuje význam bojové činnosti frontového letectva v operaci frontu. Rozsah soudobých frontových operací, zejména vysoké tempo útočných operací, předpokládá nepřetržitou činnost letectva jako prostředku s velkou manévrovací schopností a palebnou mohutností k podpoře a ochraně vojsk frontu.

Frontové letectvo spolu s raketovými prostředky a protiletadlovými řízenými střelami frontu a armád jsou základní palebnou silou vojsk frontu a vševojskových armád. Dovedné použití

těchto vojsk při jejich dokonalé součinnosti plně zabezpečuje účinnou podporu a ochranu úderného uskupení frontu a armád — tankových a motostřeleckých divizí.

Hlavní úkoly frontového letectva v útočné operaci frontu

LA v útočné operaci frontu plní tyto hlavní úkoly:

- v součinnosti s prostředky vzdušného napadení hlavního velení a raketami frontu a vševojskových armád účastní se hromadného úderu;

- v součinnosti s vojsky PVOS a prostředky PVO frontu odráží vzdušný úder nepřítele a v dalším průběhu operace chrání vojska frontu před vzdušným průzkumem a údery ze vzduchu;

- ničí prostředky raketového jaderného napadení a prostředky vzdušného napadení na zemi s důrazem nosiče ZHN v celém průběhu operace;

- vede boj s operačními zálohami nepřítele;

- podporuje pozemní vojska frontu v taktické součinnosti ničením záloh, tanků a taktických atomových zbraní;

- provádí a zabezpečuje vysazení vzdušných výsadků;

- provádí nepřetržitý vzdušný průzkum do operační a taktické hloubky;

- zásobuje pozemní vojska vzdušnou cestou;

- zdravotnické odsuny a jiné dopravní úkoly.

Účast frontového letectva v hromadném úderu

Hromadným úderem prakticky útočná frontová operace začíná. Jeho rámec je přirozeně širší a postihuje celé válčiště. Rakety a úderné letectvo frontu plní v hromadném úderu úkol

časově i prostorově omezený. Prostorově plní tento úkol do hloubky praktického dosahu raket a taktického doletu stíhacího bombardovacího (SBOL) a bombardovacího letectva (BOL). Časově je činnost prostředků frontu vymezena plánem hromadného úderu a zpravidla neprotvá déle než 30—50 minut.

Účast raket a letectva frontu v hromadném úderu zároveň zabezpečuje palebnou přípravu před zahájením útočné operace. Činnost frontového letectva při plnění tohoto úkolu má své zvláštnosti především z těchto hledisek:

- úderné letectvo plní úkoly v podmínkách složité vzdušné situace, kdy současně probíhá odražení prostředků vzdušného napadení nepřítele;

- do pásma frontu v rámci hromadného úderu působí vedle frontového letectva ještě rakety frontu a vševojskových armád a rakety a dálkové bombardovací letectvo hlavního velení;

- úderné letectvo působí na cíle upřesněné těsně před úderem doplňkovým průzkumem.

Bojové použití úderného letectva při hromadném úderu bude nejsložitějším z hlediska výběru a volby cílů. Většina cílů na bojišti i v operační hloubce bude pohyblivých, z toho značná část malých rozměrů nebo bodových. Budou to především prostředky raketového jaderného napadení, vojska na přesunech a v prostorech soustředění, VS, radiotechnické a radionavigační prostředky.

Menší část cílů bude velkých rozměrů a stabilních. Budou to především letiště, komunikační uzly a sklady.

První skupinu cílů bude ničit BOL a SBOL. BOL bude působit malými skupinami s nosiči atomových pum. Vlastní bombardování bude uskutečňováno po doplňkovém průzkumu hlavně metodou optického nebo radionavigačního zaměření cíle. SBOL bude ničit ZHN taktického určení, prostředky velení a navedení. Přitom bude působit malými skupinami (do letky), s hustou frekvencí letů v celém pásmu frontu do hloubky taktického doletu, metodou vyhledávání a ničení cílů.

Při bojové činnosti úderného letectva v hromadném úderu budeme věnovat zvláštní pozornost bojovému zabezpečení hlavně bombardovacího letectva. Nutno předpokládat, že operační prostor činnosti letectva bude přesycen protiletadlovými raketovými prostředky velkého i středního dosahu (typů NIKE) i raketami působícími na malých výškách (HAWK). Proto bojová činnost úderného letectva musí být skloubena s bojovou činností letectva i raket, určených k ničení nebo umlčení PVO nepřítele, a to s potřebným časovým předstihem. I když jde jen o bojové zabezpečení činnosti letectva, je třeba na tento úkol vyčlenovat dostatečné bojové úsilí a počítat i s použitím raket frontu, zvláště PLŘS dalekého dosahu.

Nedoceníme-li tento úkol, úderné letectvo bude plnit úkoly v hromadném úderu neefektivně a s velkými ztrátami.

Z hlediska bojového úsilí letectva v hromadném úderu je třeba plánovat plný vzlet BOL a do $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{3}$ vzletu SBOL. Zbývající úsilí SBOL je třeba mít v záloze pro ničení cílů, zjištěných po zahájení bojové činnosti a k zabezpečení nepřetržité podpory pozemních vojsk.

Odražení vzdušného úderu nepřítele

V případě, že hromadný úder nepřítele bude přibližně časově splývat s vlastním hromadným úderem, je možno předpokládat, že nepřátelské letectvo bude mít v době našeho úderu již část svých sil ve vzduchu. Proto je nutno počítat se značným bojovým úsilím jeho taktického letectva, hlavně nosičů atomových zbraní.

I když přikrytí vojsk frontu ve výchozí sestavě je řešeno komplexně s použitím všech prostředků PVO, včetně vojsk PVOS, případně frontovému SL významná úloha v ničení a odražení prostředků vzdušného napadení nepřítele. Frontové SL bude určeno z hlediska svého umístění v sestavě především k ničení prostředků vzdušného napadení (PVN) nepřítele na malých výškách. Organizace boje a ničení PVN nepřítele na malých výškách je velmi náročná a vyžaduje značného bojového úsilí (okolo 40—50 % bojového úsilí frontového stíhacího letectva). Zbývající část úsilí (50—60 %) bude použita na zabezpečení bojové činnosti jiných druhů letectva a vzdušných výsadků.

Ničení prostředků raketového jaderného napadení a prostředků vzdušného napadení na zemi s důrazem na nosiče ZHN

Plnění tohoto úkolu má z hlediska výběru cílů a do určité míry i z hlediska taktiky provedení společné znaky s bojovým použitím letectva v hromadném úderu. Z hlediska bojového úsilí, jakož i efektivnosti podpory pozemních vojsk je třeba považovat tento úkol za hlavní.

Po hromadném úderu pokračuje letectvo v bojové činnosti v podmínkách, kdy nepřítel rozvíjí svou operační sestavu pozemních vojsk a letectva,

ničí rakety, ZHN a prostředky vzdušného napadení.

Úderné letectvo plní tento úkol plynule v průběhu celé operace se zvláštním důrazem na rozhodující údobí operace, jako jsou: přechody přes vodní toky nebo horské masivy, zasazování druhých sledů a odražení protiúderů.

Základním způsobem bojové činnosti BOL budou soustředěné údery malými skupinami s nosiči AP a postupná a nepřetržitá činnost SBOL.

SBOL působí malými skupinami způsobem „lovu“, kdy zjištění a volba cílů pro úder závisí na rozhodnutí velitelů skupin. Přitom se velitelé skupin řídí zásadou, že cíle ničí v pořadí podle jejich významu a důležitosti. Tohoto úkolu se zúčastní významným způsobem i rakety frontu, především údery na letiště s nosiči atomových pum a prostředky PVO nepřítele.

Přímá podpora pozemních vojsk

Podpora pozemních vojsk letectvem je v rozhodující míře již obsažena v plnění předcházejícího úkolu. V přímé podpoře pozemních vojsk je třeba vidět především bojovou činnost SBOL, které ničí tanky, taktické zálohy a taktické rakety. V zájmu zabezpečení taktické součinnosti s pozemními vojsky je tento úkol plněn převážně způsobem přidělení plukovních vzletů SBOL vševojskovým armádám. Zpravidla toto úsilí nepřesahuje 2—4 plukovní vzlety SBOL denně pro jednu vševojskovou armádu.

Boj s operačními zálohami

V podmínkách vysokých temp soudobých útočných operací počátečního období války z hlediska významu a účinnosti pro podporu pozemních vojsk je tento úkol vedle ničení raket, ZHN a PVN, nejvážnější.

K boji s operačními zálohami je určeno frontové bombardovací letectvo, vyzbrojené AP a raketami „vzduch-země“.

Organizace boje s operačními zálohami musí být skloubena s operačním vzdušným průzkumem. Vzdušný průzkum svým dosahem a hustotou letů musí zabezpečit nepřetržité sledování operačního prostoru s důrazem na směry pravděpodobného manévru záloh. Zvláštní pozornost třeba věnovat především rychlým tankovým svazkům a výsadkovým svazkům, které mohou významně zasáhnout do boje.

Zjištění zálohy se ničí po předcházejícím doplňkovém průzkumu v předem zvolených prostorech, kterých zálohy za přesunu dosáhnou v době, kdy zasáhne bombardovací letectvo.

Dále je třeba věnovat pozornost bojovému zabezpečení bombardovacího letectva, hlavně umlčení PVO cílů, protože zálohy budou obvykle chráněny PLŘS, působícími na malých výškách.

Pro boj s operačními zálohami se vyčleňuje podstatná část bojového úsilí BOL, které je v průběhu operace používáno podle rozhodnutí velitele frontu.

Operační zálohy nepřítele, které se přiblíží na dosah taktického doletu SBOL, je možno ničit i soustředěnými údery SBOL, zvláště v těch případech, kdy přechází přes soutěsky nebo vodní toky.

Provedení a zabezpečení vysazení a boje vzdušných výsadek

Soudobé útočné operace jsou charakterizovány též rozsáhlým použitím taktických a operačních vzdušných výsadek.

Organizace a vysazení vzdušných výsadek je složitou a citlivou činností. Úspěch vzdušných výsadek, zvláště operačních, může mít rozhodující vliv na dodržení tempa útočné operace.

Vzdušné výsadky dopravuje do prostoru vysazení dopravně výsadkové i dopravně zásobovací letectvo.

Pro tento úkol se vyčleňuje plně bojové úsilí dopravně výsadkového letectva i část úsilí dopravně zásobovacího letectva.

Rozhodující vliv na úspěch vysazení vzdušných výsadků a jejich zasažení do boje má způsob a obsah podpory letectvem jak před vysazením, tak i v průběhu jeho bojové činnosti po vysazení.

Vzdušné výsadky při nakládání a na trati letu zabezpečují všechny prostředky PVO, a to stíhací letectvo PVO vojsk a vojska PVOS.

Před vysazením úderné letectvo a rakety frontu vedou úderu (i atomové) na PVO nepřítele s cílem umlčet tyto prostředky aspoň na dobu vysazení.

Jsou-li v blízkosti prostoru vysazení vzdušného výsadku zálohy nepřítele, které by mohly ohrozit výsadek, budeme je ničit s určitým časovým předstihem. K tomu použijeme odpovídajícího bojového úsilí BOL a SBOL i atomových úderů.

Boj vzdušného výsadku je třeba účinně podporovat, protože letectvo je v podstatě jediným prostředkem, který může do prostoru jeho bojové činnosti působit.

Pro ochranu a podporu taktických vzdušných výsadků je možno vyčlenit 2—3 vzlety SL, 1—2 vzlety SBOL, 1 vzlet BOL.

Spolehlivé přikrytí a účinná podpora operačních výsadků vyžaduje si poměrně vyššího bojového úsilí všech

druhů letectva a obvykle i přidělení atomových prostředků.

V průběhu operace je činnost vzdušného průzkumu soustředěna především k zjištění zpráv k ničení ZHN, PVN a operačních záloh.

Zásobování vojsk vzdušnou cestou

V soudobých operacích, kdy svazky vedou bojovou činnost často na samostatných směrech ve vysokém tempu, nebude je možno zásobovat prostředky pozemní dopravy. Proto je nutno počítat, že část bojového úsilí dopravně výsadkového letectva a plně úsilí dopravně zásobovacího letectva bude použito na zásobování vojsk, zvláště prvořadových tankových divizí, vzdušnou cestou.

Přitom je nutno mít na zřeteli omezenou kapacitu těchto druhů letectva a proto jejich použití plánovat v souladu s jejich možnostmi. Zvláštní pozornost bude třeba rovněž věnovat ochraně dopravně výsadkového a dopravně zásobovacího letectva, zvláště ve větší operační hloubce a v podmínkách silné PVO nepřítele. Za tím účelem bude třeba plánovat zásobování vojsk vzduchem v souladu s bojovou činností úderného letectva a raket frontu, které ničí ZHN, PVN a prostředky PVO nepřítele.

Závěrem k úkolům frontového letectva je třeba říci, že podpora vojsk frontu je zabezpečena především ničícím raketových jaderných prostředků, PVN a operačních záloh. V plnění těchto úkolů je třeba vidět podstatnou část podpory pozemních vojsk letectvem.

Plánování bojové činnosti leteckou armádou

Plánování bojové činnosti LA ve frontové útočné operaci vychází ze zámyslu velitele frontu, úkolů vševojskových armád a rozhodnutí velitele letecké armády.

Pro plánování frontové útočné operace počátečního období války bude poměrně málo času.

Nedostatek času a skutečnost, že LA vede bojovou činnost ve prospěch

všech armád frontu, vyžaduje plánovat bojovou činnost letectva souběžně s plánováním (upřesňováním) útočné operace štábem frontu.

Jádro rozhodnutí velitele frontu je použití atomových zbraní. Z toho vychází v rozhodnutí i velitel LA, neboť použití atomových zbraní určuje rámec i pro použití letectva, hlavně bombardovacího (s atomovými pumami).

Je tudíž jádrem rozhodnutí velitele LA použití bombardovacího a stíhacího bombardovacího letectva pro podporu a stíhacího letectva pro ochranu vojsk frontu v operaci.

Ochrana pozemních vojsk budeme plánovat, jsou-li vojska frontu umístěna ve výchozí sestavě v prostoru, bráněném vojsky PVOS, v duchu plánu PVOS. Ochranu vojsk po jejich vyjití z vlastního území plánujeme v souladu s plánem operace frontu. Ochranu a podporu vzdušných výsadků budeme plánovat na základě zámyslu jejich použití a bojovou činnost většiny letectva zaměříme k přímému nebo nepřímému zabezpečení výsadků.

Plánování činnosti průzkumného letectva budou především ovlivňovat směry rozhodující činnosti armád, tempo operace a charakteristika terénu v prostoru operace.

Rozhodnutí velitele letecké armády zpravidla obsahuje tyto hlavní části:

- použití letectva v prvním hromadném úderu a k ničení raketových jaderných prostředků nepřitele;

- použití letectva v průběhu operace — stíhacího letectva k ochraně vojsk frontu v součinnosti s PVO vojsk, stíhacího bombardovacího letectva a bombardovacího letectva k ničení prostředků raketového jaderného napadení, letectva na letištích, radiotech-

nických a radionavigačních prostředků;

- použití letectva pro boj s operačními zálohami;

- použití stíhacího bombardovacího letectva pro přímou podporu vojsk (přidělením vzletů vševojskovým armádám);

- použití letectva pro zabezpečení vzdušných výsadků;

- použití průzkumného letectva k operačnímu a taktickému průzkumu.

Rozhodnutí podle těchto částí má vyjadřovat časově a prostorově bojovou činnost letectva a bojové úsilí jednotlivých druhů letectva k splnění hlavních úkolů.

Z hlediska obsahu i formy štáb letecké armády zpracovává tyto hlavní plánovací dokumenty:

- plán bojové činnosti letectva v útočné operaci frontu (jako základní bojový dokument);

- plán účasti letectva v prvním hromadném úderu;

- plán vzdušného průzkumu;

- plán letištního manévru;

- plán operačního a bojového zabezpečení;

- plán MTZ a zdravotnického zabezpečení.

Do hlavních plánovacích dokumentů, zpracovaných štábem frontu, zapracovává štáb letecké armády části odpovídající bojové činnosti letectva.

Do plánu útočné operace frontu zapracovává:

- bojovou sestavu letectva ve výchozí situaci;

- bojové úsilí letectva k splnění hlavních úkolů (v tabulce);

- hlavní části letištního manévru v průběhu operace.

Do plánu PVO frontu zapracovává bojovou sestavu, bojové úsilí a letištní manévry stíhacího letectva.

Rozhodnutí velitele LA předchází důkladné a vyčerpávající zhodnocení situace. Při zhodnocení situace pozemních vojsk nepřítele vychází velitel a štáb letecké armády ze závěru velitele, náčelníka štábu a náčelníka zpravodajské správy frontu.

Při zhodnocení situace a bojových možností nepřátelského letectva velitel a štáb letecké armády prohlubuje zhodnocení provedené na stupni frontu a zaměřuje svoji pozornost především:

- k vyhodnocení atomových úderných možností nepřátelského letectva a jeho prostředků vzdušného napadení s výhledem pro řešení ochrany pozemních vojsk frontu. Přitom úzce spolupracuje s velitelem a štábem PVO frontu;

- k vyhodnocení PVO nepřítele, zejména rozmístění a bojových možností protiletadlových řízených střel, se závěry pro bojové zabezpečení úderného letectva a vzdušných výsadků.

Přitom úzce spolupracuje s velitelem a štábem dělostřelectva frontu.

Proces zhodnocování nepřítele není přijatým rozhodnutím ukončen, ale naopak je prohlubován s uplatněním patřičných závěrů v celém průběhu plánování.

Při zhodnocování situace a bojových možností vlastního letectva musí velitel letecké armády vzít v úvahu především stupeň bojové připravenosti jednotlivých druhů letectva a svazků nebo samostatných útvarů (stupeň bojové přípravy osádek, takticko-technické vlastnosti bojové techniky a zabezpečující zařízení — systémů).

Zvláštní pozornost musí věnovat bojové sestavě a vývodům, jak umožňuje nebo ztěžuje plnit bojové úkoly. I když všeobecně platí zásada, že bojo-

vá sestava má odpovídat úkolu, protože úkol je nám známý a sestavu si můžeme volit, nebude vždy možno v podmínkách počátečního období války toho dosáhnout.

Dále značnou pozornost je třeba věnovat letištnímu, MTZ a zdravotnickému zabezpečení, hlavně v průběhu operace. Možnosti letištního manévru v průběhu operace budou často určující pro efektivnost a účinnost bojové činnosti letectva ve prospěch operace frontu.

Významnou pozornost je třeba rovněž věnovat zhodnocení denní a roční doby.

Ze zhodnocení je třeba učinit závěry pro speciální zabezpečení bojové činnosti letectva (letovodské, PZN, meteorologické atd.), které svou povahou může značně přispět nebo ztížit plnění bojových úkolů.

Obsah hlavních plánovacích dokumentů a metodika jejich zpracování je všeobecně známa. Z hlediska formy je možno dokumenty zpracovávat buď písemně nebo graficky. Vždy však musí být účelné a včas připraveny.

Z hlediska obsahu musí hlavní plánovací dokumenty umožnit stanovit jasné úkoly svazkům a útvarům LA na začátku operace a jejich upřesňování v průběhu operace.

Přitom „Plán účasti letectva v hromadném úderu“ musí být zpracován do podrobnosti z hlediska časového provedení prostoru bojové činnosti (cílů) a bojového úsilí tak, aby umožňoval uložení úkolů i nižším technickým jednotkám.

Plánování je ukončeno schválením hlavních dokumentů a zpracováním bojových rozkazů a odborných nařízení. Hlavní plánovací dokumenty musí být zpracovány ve dvou výtiscích pro VS a ZVS LA a z nich výpisy pro letecké

operační skupiny u vševojskových armád.

Po skončení plánování (upřesňování) na stupni LA následuje období příprav k nastávající bojové činnosti u svazků a útvarů LA. Toto období bude z hlediska pracovního zatížení rovněž pro štáb LA značně náročné.

Organizace velení a součinnosti

Svazkům a samostatným útvarům LA velí z VS LA.

VS letecké armády se umísťuje v prostoru VS frontu ve vzdálenosti, na kterou je možno zabezpečit linkové spojení v systému vnitřního spojení (7–15 km) v souladu s požadavky na protiatomovou ochranu.

ZVS LA se umísťuje v prostoru TVS frontu.

ZVS LA je výhodné umísťovat v prostoru předsunutého VS frontu na ose plánovaného postupu operace na maximální možnou vzdálenost od VS.

Přitom VS LA obsahuje $\frac{2}{3}$ – $\frac{3}{4}$ početního složení štábu LA a ZVS $\frac{1}{4}$ – $\frac{1}{3}$.

Hlavní funkcionáři štábu LA jsou na VS LA, po zahájení a v průběhu operace se hlavní funkcionáři štábu LA přemísťují (vzdušnou cestou) na připravené ZVS, které se po jejich příchodu stává velitelským stanovištěm LA.

Původní VS LA (ve výchozí sestavě) po převzetí velení ZVS (v průběhu operace) se přesunuje překračováním.

Takovéto uspořádání umožňuje nepřetržitost velení v letectvu. V organizaci přemísťování VS LA není možno uplatnit podobný způsob jako u štábu frontu, protože front v zásadě nevelí přímo svazkům, zatím co LA nutí velet divizím a útvarům nepřetržitě.

Hlavním pracovištěm na VS LA je operační sál a vedle něho sál bojového velí nepřetržitě v průběhu operace. V složitých vzdušných situacích, kdy

Štáb LA musí soustředit svoje úsilí především:

— ke kontrole úkolů a všestranné přípravě svazků a útvarů k jejich plnění;

— k organizaci velení a součinnosti a bojové činnosti na stupni LA.

značná část letectva LA je ve vzduchu, může velitel LA velet ze sálu bojového velení.

Základní metodou velení je směrovými důstojníky a to svazkům, samostatným útvarům a leteckým operačním skupinám u vševojskových armád.

Směroví důstojníci jsou umísťováni s prostředky spojení v komplexu sálu bojového velení.

Na VS LA může být umístěn se svým VS i velitel PVO frontu. Zástupce velitele LA pro stíhací letectvo je umísťován na VS velitele PVO frontu v každém případě. Je žádoucí, aby zástupce velitele LA pro stíhací letectvo měl k dispozici, buď přímo u sebe nebo v jiném prostoru, jedno navigační stanoviště.

Součinnost LA s druhy vojsk frontu organizuje a uskutečňuje přímo štáb letecké armády.

Pro zabezpečení dokonalého styku se štábem frontu organizuje štáb LA dokonalé spojení. Je zabezpečeno spojení mezi veliteli a u operační správy na VS frontu je umísťována styčná skupina LA s úkolem zabezpečit pronikání všech požadavků a změn v situaci.

Součinnost se vševojskovými armádami organizují a zabezpečují letecké operační skupiny, které jsou organickou samostatnou součástí štábu LA, avšak nepřetržitě pracují u štábu vševojskových armád.

Mimo to v oblasti PVO vojsk usku-

tečňuje se součinnost velitelů PVO armád s veliteli stíhacích leteckých divizí.

K vševojskovým svazkům, které mají zvlášť důležité úkoly, vysílají štáby leteckých svazků styčné orgány letectva nebo letecké návodčí s potřebnými technickými prostředky. Velení v průběhu operace má některé zvláštnosti. Vzhledem k přemísťování VS překračováním je třeba především zabezpečit nepřetržitost a pevnost velení.

To musí zajistit hlavně neselhávající spojení a správná organizace přesunu VS. Pro pozemní spojení bude většinou použito rádiových a směrových pojítek a spojovacích nebo i bojových letounů.

Štáb letecké armády musí mít nepřetržitý přehled o situaci vojsk a letectva. Úkoly svazkům a samostatným útvarům letectva bude třeba denně upřesňovat podle konkrétních podmí-

nek situace (ztráty, možnosti letištního manévru a upřesněné úkoly velitelem frontu).

V tomto období bude štáb LA zabezpečovat velení především pomocí pojítek, přijímáním a vyhodnocováním hlášení, zhodnocováním situace a upřeshňováním úkolů. Vážným prvkem v činnosti štábu LA bude však i osobní kontrola u svazků a útvarů.

Do tohoto období bude rovněž patřit plánování vzdušných výsadek.

Zabezpečení vzdušných výsadek je třeba plánovat komplexně s plným sladěním bojové činnosti ostatního letectva. Zabezpečení vzdušných výsadek operačního významu je třeba zpracovávat na stupni LA za účasti štábů zainteresovaných leteckých a výsadkových svazků.

Zvlášť náročné bude sladit letištní manévry a MTZ s bojovými úkoly letectva v podmínkách značných ztrát.

Bojová činnost LA bude mít zásadní význam. Letectvo svým určením a bojovými možnostmi zůstává vážným činitelem a prostředkem podpory a ochrany pozemních vojsk.

Základní podmínkou úspěchu útočné operace frontu zůstává i nadále požadavek dokonalého sladění bojové činnosti a součinnosti letectva s pozemními vojsky, dělostřelectvem, PVO vojsk, svazky výsadkového vojska, dovedné použití atomových zbraní, jakož i schopnost obnovovat bojovou pohotovost vojsk po atomových úderech nepřítele.